

Î N C H E I E R E

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Doni Tudor, prin intermediul avocatului Guțu Tatiana,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Doni Tudor către Ministerul Justiției, intervenienți accesorii ÎS ICȘC „INCERCOM”, Ministerul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale și executorul judecătoresc Ana Popa, privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Doni Tudor și menținută hotărârea din 12 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 17 februarie 2017, Doni Tudor a înaintat o cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției, prin care a solicitat constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat, că prin hotărârea din 06 martie 2008 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău s-a dispus admiterea acțiunii lui Doni Tudor către Agenția Construcții și Dezvoltare a Teritoriului, anularea pct. 3 al hotărârii Colegiului Agenției Construcții și Dezvoltare a Teritoriului nr. 1 din 19 ianuarie 2007 și a ordinului nr.21-c din 14 martie 2007, cu restabilirea lui Doni Tudor în funcția de director al ÎS „Regia Specializată Antrepriză”, cu încasarea din contul Agenției Construcții și Dezvoltare a Teritoriului a salariului de funcție pentru absența forțată de la serviciu. Hotărârea menționată nu a fost atacată, respectiv a devenit definitivă la 27 martie 2008, după care Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a eliberat reclamantului titlul executoriu nr. 2-530/08 din 06 martie 2008.

La 26 martie 2008, Doni Tudor a înaintat spre executare la OE Rîșcani, mun. Chișinău documentul executoriu eliberat în privința încasării unui salariu de funcție în mărime de 2700 lei și restabilirea în funcția de director al ÎS „Regia Specializată Antrepriză pentru Reglare și Montaj”, debitor fiind Agenția Construcții și Dezvoltare a Teritoriului.

Prin încheierea nr. 16-3 80/08 din 27 martie 2008, documentul executoriu a fost primit spre executare, fiind intentată procedura de executare, însă autoritățile naționale refuză până în prezent să execute documentul executoriu din 06 martie 2008, pe parcursul unei perioade de mai mult de 8 ani, fără motivație plauzibilă, din acest motiv reclamantul s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată.

Prin încheierea nr. 2-530/2008 din 13 iunie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, cererea depusă de debitor privind schimbarea modului de executare a documentului executoriu din motivul lichidării întreprinderii unde activa reclamantul, prin aplicarea procedurii de fuziune la ÎS ICȘC „INCERCOM”, a fost respinsă. La 26 iunie 2014, debitorul a contestat încheierea menționată cu recurs, care a fost respins de Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 29 septembrie 2014.

Potrivit certificatului nr. 614 din 21 ianuarie 2016, eliberat de ÎS ICȘC „INCERCOM” cu privire la salariul lunar, acesta constituie 2982,13 lei lunar. Reieșind din acest document, reclamantul a solicitat încasarea salariului mediu lunar pentru perioada absenței forțate și privarea ilegală de posibilitatea de a munci, urmare a neexecutării în termenul legal a documentului executoriu apreciind în total prejudiciul material cauzat la suma de 333998,56 lei, format din: salariul mediu lunar în sumă de 2982,13 lei pentru perioada începând cu data de 06 martie 2008 și prejudiciul moral în mărime de 180 000 lei.

Reclamantul consideră că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, instanța de judecată urmează să țină cont de faptul că el este unicul întreținător al familiei, având la întreținere 2 copii minori, fiind privat de toate efectele pozitive, suportând sentimente de frustrare și anxietate.

Astfel, reclamantul a solicitat încasarea prejudiciului material în mărime de 333 998,56 lei și a prejudiciului moral în sumă de 180 000 lei, încasarea cheltuielilor pentru asistența juridică.

Prin încheierea din 21 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a dispus atragerea în proces în calitate de intervenienți accesorii ÎS ICȘC „INCERCOM”, Ministerul Construcțiilor și Dezvoltării Regionale și executorul judecătoresc Popa Ana.

Prin hotărârea din 12 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată înaintată de Doni Tudor a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 21 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Doni Tudor și menținută hotărârea din 12 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut alin. 44 al Hotărârii CEDO din 15 ianuarie 2008, la cererea nr. 13012/02, Cravcenco v. Moldova, în care Curtea a reiterat că rezonabilitatea duratei procedurilor trebuie evaluată în lumina circumstanțelor cauzei, ținând cont de următoarele criterii: complexitatea cauzei, comportamentul reclamantului și al autorităților relevante și importanța cauzei pentru reclamant (a se vedea, printre multe altele, Frydlender v. France [GC], nr. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

Ținând cont de aceste criterii, instanța de apel a conchis că după demararea acțiunilor de executare silită întreprinse de executorul judecătoresc, deși persoana juridică unde reclamantul urma a fi restabilit în funcția de director - ÎS „Regia Specializată Antrepriză” – a fost radiată, acestuia i-au fost propuse mai multe funcții alternative (specialist al Serviciului Editorial al ÎS ICȘC „INCERCOM”,

șef adjunct al Centrului de formare a prețurilor în construcții și industria materialelor de construcții la ÎS ICȘC „INCERCOM”, vice-director la ÎS „Mina de piatră din Mileștii Mici”, vice-director la ÎS ICȘC „INCERCOM”), însă ultimul a refuzat să le accepte, acest fapt fiind reflectat în actele întocmite de executorul judecătoresc, invocând diverse motive ce țin de aprecierea raționamentului personal, instanța apreciindu-le ca fiind absolut tendențioase și lipsite de obiectivitate. Și aceasta deoarece, în situația în care întreprinderea era deja radiată este absolut cert că o funcție identică celei în care s-a dispus restabilirea reclamantului nu mai putea exista, iar în ceea ce ține de salariul aferent funcțiilor propuse, în fiecare caz acesta se afla într-o proporționalitate evidentă, în ultimele cazuri fiind practice dublu major cu cel de care beneficia reclamantul anterior, or probe contrare în acest sens nu au fost prezentate nici în instanța de fond, nici în cadrul judecării cauzei în ordine de apel.

Cu privire la comportamentul autorității responsabile de executarea hotărârii judecătorești, și anume executorii judecătorești Goga Eduard și Popa Ana și Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor, instanța de apel a reținut că este unul conform legislației în vigoare și nu relevă indicii privind lipsa de diligență. Or, acțiunile de executare silită întreprinse în cadrul procedurii de executare în cauză, de regulă s-au finalizat cu constatarea imposibilității restabilirii lui Doni Tudor în funcția de director, și nu doar din motivul că întreprinderea, în funcția de director al căreia acesta a fost restabilit prin hotărârea judecătorească, ce constituie obiectul executării silite, a fost lichidată, ci și drept urmare a constatării faptului că creditorul urmăritor – Doni Tudor a respins toate propunerile din partea debitorului de restabilire a sa în funcțiile de alternativă. Astfel, reclamantul nu a dat dovadă de un interes evident în a obține un loc de muncă în alternativa celui lichidat, neaducând un sprijin efectiv pentru aducerea la îndeplinire a executării silite a hotărârii judecătorești, în pofida prevederilor art. 44 alin. (5) Cod de executare.

La 30 martie 2018, Doni Tudor, prin intermediul avocatului Guțu Tatiana, a contestat cu recurs decizia din 21 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Potrivit recurentului, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că la momentul intentării procedurii de executare, în subordinea debitorului se regăseau un număr impunător de instituții și societăți comerciale, însă funcțiile vacante de director au fost tănuite de către debitor și nu au fost propuse creditorului conform obligațiilor stabilite prin titlul executoriu. Astfel, deși executorul judecătoresc a întreprins anumite acțiuni în vederea restabilirii în funcție a recurentului, acestea nu au fost corespunzătoare și suficiente pentru asigurarea drepturilor ultimului.

Recurentul a subliniat că instanța de apel eronat a reținut că miza recurentului este o funcție care i-ar asigura un salariu de 2982,13 lei lunar, or, acest salariu era calculat în anul 2008, care s-a majorat simțitor pe o perioadă de 10 ani. Mai mult, alegerea unei funcții nu rezidă doar în retribuția financiară, dar cumulează un șir de componente, care presupun și o pregătire profesională corespunzătoare activității, o

compatibilitate în raport cu activitatea desfășurată, un confort emoțional, psihologic, precum și un climat pozitiv de muncă.

De asemenea, recurentul a invocat încălcarea de către instanța de apel a principiului nemijlocirii și oralității în dezbaterile judiciare, revăzut de art. 25 din Codul de procedură civilă. În așa mod, deși aparent soluția instanței de apel pare suficient de motivată, în realitate aceasta a reiterat poziția instanței de fond și a debitorului, omițând să se expună asupra probelor și prevederilor legale invocate de către recurent în instanța de apel, îngrădindu-i astfel dreptul la un recurs efectiv, garantat de art. 13 CEDO.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Doni Tudor, prin intermediul avocatului Guțu Tatiana, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 21 noiembrie 2017, fiind expediată participanților la proces la data de 05 martie 2018 (f.d. 83, vol. II), însă la materialele cauzei nu se regăsesc date cu privire la recepționarea deciziei de către aceștia. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 21 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost depus la 30 martie 2018, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de

procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Doni Tudor, prin intermediul avocatului Guțu Tatiana.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Doni Tudor, prin intermediul avocatului Guțu Tatiana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Dumitru Visternicean,

Victor Burduh